

РЕШЕНИЕ

№ 3406

гр. София, 01.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Юлия Раева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Поповска, като разгледа дело номер **5625** по описа за **2010** година докладвано от съдия Юлия Раева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисията за Ф. Н. (КФН) срещу Решение от 17.05.2010 г. по НАХД № 12336/2009 г. на С районен съд, НО, 16-ти състав. С посоченото решение е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-216/05.10.2009 г., издадено от заместник председателя на КФН и ръководещ управление „Застрахователен Н.“, с което на основание чл. 319, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховането (КЗ) на „Х.“ ЗАД със седалище и адрес на управление гр. С., У. „Г. С. Р.“ № 99, . 12, ЕИК * е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 000 (хиляда) лв. за нарушение на чл. 69, ал. 2, вр. чл. 68, ал. 2 от КЗ.

В съдебно заседание процесуалният представител на касатора поддържа касационната жалба на изложените в нея касационни основания. Моли съдът да отмени решението на районния съд и да постанови друго, с което да реши спора по същество като потвърди НП.

Ответникът, редовно призован, не изпраща процесуален представител.

Представителят на С градска прокуратура счита касационната жалба за основателна.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, доводите на страните и съобрази закона, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въз основа на събраните в съдебното производство доказателства, районният съд е приел за установено от фактическа страна, че със Заповед № 213 от 04.11.2008 г. на заместник председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен Н.“, на основание чл. 298, ал. 1 от КЗ и чл. 19, ал. 1 и 2, вр. чл. 18 от Закона за Комисията за Ф. Н. (ЗКФН) била назначена проверка на цялостната дейност на „Х.“ ЗАД за периода 01.01.2005 г. до датата на приключване на проверката. С писма вх. № РГ-10-18/301 от 12.12.2008 г. и 06.01.2009 г. в рамките на извършваната планова проверка „Х.“ ЗАД представило в КФН по електронен път справка за изплатените претенции от 01.01.2001 г. до 30.09.2008 г. и справка за предявените, но неизплатени претенции към 30.09.2008 г. С писмо вх. № РГ-10-18/301 от 10.02.2009 г. „Х.“ ЗАД представило справка за всички заведени срещу дружеството съдебни искиове с включени цена на иска и основание. От представените с писмо вх. № РГ-10-18/32 от 01.04.2008 г. годишни справки ГБ.1.1 „Резерв за предстоящи плащания към 31.12.2007 г.“ било установено, че образуваният от „Х.“ ЗАД резерв за предстоящи плащания към 31.12.2007 г. бил в размер на 5 026 000 лв., като резервът за предявени, но неизплатени претенции бил в размер на 3 635 000 лв.

Въз основа на представените данни св. А на длъжност актюер в КФН извършила изчисление на резерва на дружеството за предявени, но неизплатени претенции по всички видове застраховки към 31.12.2007 г. За целта бил използван методът „Претенция по претенция“ съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № 27 от 29.03.2006 г. за реда и методиката за образуване на техническите резерви от застрахователите и от презастрахователите, и на здравноосигурителните резерви (Загл. доп. - ДВ, бр. 3 от 2008 г.), който метод бил използван и от дружеството за образуване на резерва за предявени, но неизплатени претенции към 31.12.2007 г. При изчисляването от справката за всички платени към 30.09.2008 г. претенции били извадени платените до 30.09.2008 г. претенции, предявени към 31.12.2007 г. Към тях били добавени претенциите, неизплатени към 30.09.2008 г., предявени към 31.12.2007 г. Св. А изчислила, че размерът на резерва за предявени, но неизплатени претенции е следвало да е 3 931 000 лв. При сравнение с представената справка ГБ.1.1 „Резерв за предстоящи плащания към 31.12.2007 г.“, подписана с електронен подпис и представена с писмо вх. № РГ-10-18/32 от 01.04.2008 г. в КФН, се установило, че дружеството е образувало резерв за предявени, но неизплатени претенции по всички видове застраховки в

размер на 3 635 000 лв., което било с 296 000 лв. по-малко от необходимия. Въз основа на констатациите св. А съставила АУАН Р-06-180/07.04.2009 г. срещу дружеството за допуснато нарушение в дейността му по чл. 69, ал. 2, вр. чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ. Актът бил връчен на упълномощен представител на дружеството. Срещу акта постъпило възражение, с посочен мотив, че при изчисляване на резерва не е взето предвид последващото увеличаване на претенциите по исковите производства срещу дружеството. Наказващият орган е намерил, че то е неоснователно, тъй като са взети предвид данните към 31.12.2007 г., което е и датата на извършване на нарушението.

От правна страна съдът е приел, че посоченият като нарушен чл. 69 ал. 2 от КЗ, въвежда задължение на застрахователите и презастрахователите да поддържат достатъчни по размер техническите резерви по чл. 68 в съответствие с общия обем на дейността им и задълженията по сключените от него застрахователни и/или презастрахователни договори, доколкото е възможно основателното им предвиждане. Чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ въвежда задължението на застрахователите, получили лиценз за застраховане по видове застраховки по раздел II от приложение № 1, да образуват резерв за предстоящи плащания. Съгласно чл. 7. ал. 2 от Наредба № 27 от 29.03.2006 г., резервът за предстоящи плащания по чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ включва резерв за предявени, но неизплатени претенции и резерв за възникнали, но непредявени претенции. В акта и наказателното постановление е описан подробно начинът, по който актосъставителят е изчислил резерва, който е следвало да има дружеството към дата 31.12.2007 г. Проверяващата е взела данни от представените справки от дружеството, какъв е бил размерът на платените и неплатените от тях до 30.09.2008 г. суми по претенции, предявени към дружеството към 31.12.2007 г. Като е сумирала двете суми, тя е изчислила предявените, но неплатени претенции към дружеството към 31.12.2007 г., представляващи предстоящи плащания на дружеството. Актосъставителката е приела, че резервът, който е следвало да поддържа дружеството към тази дата, е следвало да отговаря на полученото число. Законът задължава застрахователните дружества да поддържат във всеки един момент достатъчни резерви, доколкото те са обективно предвидими към момента. За да е налице нарушението, за което е ангажирана отговорността на дружеството, не е достатъчно да се изчисли, какъв е бил размерът на предстоящите плащания на дружеството към 31.12.2007 г., а да се установи, че този размер е бил обективно предвидим към тази дата. Съдът е приел за основателно възражението на жалбоподателя, че в изчислената от проверяващата сума влизат плащания, които са били установени по размер след 31.12.2007 г., поради което те са били обективно непредвидими към тази дата. При изчисляването на сумата на предстоящите плащания към 31.12.2007 г., актосъставителката е използвала данните за сумата на платените претенции в периода 01.01.2008 г.-30.09.2008 г. Техният размер е станал окончателен и известен на дружеството след 31.12.2007 г., когато е било постигнато съгласие между страните или е влязъл в сила съдебен акт, с който е бил определен

размерът на задължението и направено съответното плащане. Данните за тях са взети от справките за размера на платените от дружеството суми през 2008 г., което е отразено и в акта, и в наказателното постановление. В тях е записано точно „С писма вх. № РГ-10-18/301 от 12.12.2008 г. и от 06.01.2009 г. „Х.“ ЗАД в рамките на извършваната планова проверка представи в КФН по електронен път справка за изплатените претенции от 01.01.2001 г. до 30.09.2008 г. и справка за предявените, но неизплатени претенции към 30.09.2008 г. “. И двете справки са отразявали известните на дружеството факти към датата на проверката, а не към края на отчетния период - 31.12.2007 г. Неизвестни за дружеството и реално невъзможни за прогнозиране към 31.12.2007 г. са били претенциите по съдебните искове предявени срещу дружеството към 31.12.2007 г., за които те са били уведомени след тази дата, тъй като това става с връчването на исковата молба и преписите от нея от съда. Към момента на проверката тези искове са били известни по основание и размер в дружеството и са били отразени в техните справки и съответно взети предвид, при изчисляване на размера на предстоящите плащания. Неизвестни за дружеството и реално невъзможни за прогнозиране към 31.12.2007 г. са били също така претенциите по вече предявените искове в случаите на увеличение на иска, извършено след 31.12.2007 г. По изложените мотиви съдът е приел, че посочената сума в акта и наказателното постановление не е била предвидима като размер на предстоящите плащания към дата 31.12.2007 г., поради което е незаконосъобразно да се търси отговорност на дружеството за това, че не е съобразило размера на резерва за предстоящи плащания с нея.

По изложените мотиви съдът е приел, че не е налице деяние с обективните признаци на нарушение на чл. 69 ал. 2 от КЗ, изискващ застрахователят да поддържа достатъчни по размер техническите резерви по чл. 68 в съответствие с общия обем на дейността им и задълженията по сключените от него застрахователни и/или презастрахователни договори, доколкото е възможно основателното им предвиждане. „Х.“ ЗАД не е извършило нарушението описано в наказателното постановление, тъй като към датата на деянието 31.12.2007 г. не е могло да се прогнозира, че дружеството е следвало да поддържа резерв в посочения от наказващия орган размер - 3 931 000 лв.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 от АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалноправните норми на ЗМ. Изложените в тази връзка доводи са неоснователни. На дружеството е наложена имуществена санкция по чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ. Това е обща разпоредба, която предвижда имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. за юридическо лице, което е допуснало нарушение на разпоредбите на КЗ. Чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ въвежда задължението на застрахователите, получили лиценз за застраховане по

видове застраховки по раздел II от приложение № 1, да образуват резерв за предстоящи плащания. Съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 27 от 29.03.2006 г., резервът за предстоящи плащания по чл. 68, ал. 2, т. 2 от КЗ включва резерв за предявени, но неизплатени претенции и резерв за възникнали, но непредявени претенции. За да се установи нарушение на посочената в наказателното постановление норма, при изчисляване на размера на предстоящите плащания е следвало да бъдат взети предвид единствено данните към края на отчетния период - 31.12.2007 г. Това следва от разпоредбата на чл. 7, ал. 1 Наредба № 27 от 29.03.2006 г., която изрично предвижда, че при изчисляване на резерва за предстоящи плащания се вземат предвид претенции, възникнали *преди края на отчетния период*, независимо дали са предявени или не, и които не са платени към *същата дата*. В случая краят на отчетния период е 31.12.2007 г. и проверяващите, съответно актосъставителят и АНО е следвало да вземат предвид единствено фактите и обстоятелствата, които са съществували към този момент, а не към момента на извършване на проверката. Правилен е изводът на районния съд, че при изчисляване на размера на резерва за предстоящи плащания АНО е взел предвид факти и обстоятелства, които са настъпили след края на отчетния период и обективно не биха могли да бъдат известни на дружеството.

Предвид изложеното съдът намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд С.-град, V касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.05.2010 г. по НАХД № 12336/2009 г. на С районен съд, НО, 16-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.